

brukshøiskolen, herr forstkandidat P. Th u r m a n n-M o e om «Tørrlegningsproblemet på skogsmyrer» og av torvingeniør A. O r d i n g om: «Myrenes betydning for bevarelsen av vernskogen i høifjellet og for seterbruket».

FINSKA MOSSKULTURFÖRENINGENS 40 ÅRS JUBILEUM.

FINSKA MOSSKULTURFÖRENINGEN feiret sitt 40-årsjubileum i Helsingfors 10. desember med festmøte i Ständerhuset og etterfølgende festmiddag i hotell Kämp. I festlighetene deltok en rekke av Finnlands fremste menn med president S v i n h u f v u d i spissen. Festmøtet i Ständerhuset blev innledet med musikk, og derpå holdt foreningens ordfører, professor E. F. S i m o l a en hilsmningstale. Etterpå ga foreningens forstander, ingeniør E. A. M a l m en oversikt over Mosskulturföreningens virksomhet. Dessuten holdt foreningens botaniker, dr. M. J. K o t i l a i n e n foredrag om sine undersøkelser over de økonomisk viktigste torvmarkers beskaffenhet og utbredelse i Finland.

Efter dr. Kotilainens foredrag blev en lang rekke hilsener fremført av representanter for forskjellige organisasjoner i inn- og utland, også fra Det norske myrselskap. Alle talere, i alt ca. 30, ga uttrykk for det verdifulle arbeide som Mosskulturföreningen hadde utført for utnyttelsen av de betydelige myrarealer som finnes i Finland. Efter alt å dømme har foreningen en meget sterk posisjon, og foreningens arbeidsprogram synes å være almindelig anerkjent.

I det vesentligste omfatter foreningens virksomhet følgende oppgaver:

- 1 Videnskapelige og praktiske myrundersøkelser.
2. Dyrkningsforsøk på myrjord.
3. Konsultasjonsvirksomhet i alle spørsmål som angår myr-utnyttelse.
4. Oplysningsarbeide gjennom foredrag og spredning av publikasjoner og skrifter.

Fra foreningens virksomhet kan meddeles:

Hittil er undersøkt ca. 610,000 hektar myr, herav er ca. $\frac{1}{3}$ gressmyrer og $\frac{2}{3}$ mosemyrer.

Forsøksarbeidet drives ved foreningens tre forsøksstasjoner, hvorav den eldste Leteensuu forsøksstasjon i Tavastehus len, blev anlagt allerede i 1902. I 1907 blev Syd-Østerbotniske forsøksstasjon anlagt i Vasa len, og den tredje, Karelske forsøksstasjon i Kuopio len, blev anlagt i 1921.

Arealet av dyrket myrjord i Finland kan nu settes til ca. 500,000 hektar eller ca. 25 % av hele Finnlands åkerareal. Herav utgjør så-

kalt «kärrjord», eller hvad vi nærmest vilde kalle gressmyr, 22—23 %, mens de dyrkede mosemyrer kun utgjør ca. 2 à 3 % av det samlede åkerareal. Foreningens forsøksvirksomhet tillegges meget stor betydning når det gjelder utviklingen av myr dyrkingen.

Konsulentvirksomheten og opplysningsarbeidet drives vesentlig fra foreningens hovedkontor i Helsingfors, hvor ingeniør E. A. Malm er chef. Man utgir for tiden en årbok omfattende 2 hefter pr. år. Dessuten utsendes populære flyveskrifter og likeså en serie av videnskapelige publikasjoner.

Foreningens medlemstall er ca. 950, dens organisasjon tilsvarer i alt vesentlig Det norske myrselskaps.

Statens støtte av foreningens arbeide utgjør for tiden ca. 1/2 million finske mark årlig.

LANTBRUKSVETENSKAPLIGA SAMFUNDET I FINLAND.

LANTBRUKSVETENSKAPLIGA SAMFUNDET har til formål å befordre og understøtte finsk forskning innen landbrukets forskjellige områder. Denne oppgave søkes fremmet ved å utgi skrifter, ved å holde møter med foredrag og diskusjoner, ved å foranstalte enquirer, ved å understøtte forsøk og ved utdeling av stipendier samt ved å søke samarbeide med tilsvarende samfund i andre land.

Fra en forholdsvis beskjeden start med 31 ordinære medlemmer har samfundet nu 200 medlemmer, hvorav 3 finske og 7 utenlandske æresmedlemmer. Hertil kommer 20 korresponderende medlemmer fra såvel Europa som Amerika.

Samfundets økonomi har ikke alltid vært så liketil å løse. Først i 1919 opnådde man statsstøtte til arbeidet, i de senere år har statsbidraget gjennemsnittlig dreiet sig om 75,000 finske mark pr. år.

Samfundets 25. års jubileum blev feiret med festmøte i Ständerhuset i Helsingfors den 14. desember og efterfølgende festmiddag i Societetshuset. Taler blev holdt av professorene P e h k a l a, T u o r i l a og S a u l i og av landbruksministeren, dr. J u t i l a. Derpå fulgte i alt ca. 35 hilsningstaler, de fleste fra finske institusjoner. Av ikke finske institusjoner var representert Kungl. Lantbruksstyrelsen, Kungl. Lantbruksakademien og Lantbrukshögskolan i Sverige, Tierärztliche Hochschule i Hanover, Ceskoslovenska Akademie Zemedelska i Prag og Det norske myrselskap. I tillegg til de muntlige hilsener kom en lang rekke hilsningstelegrammer og adresser fra beslektede institusjoner verden over. Det var en sterkt anerkjennende og samstemmig hyldning som finsk landbruksvidenskap fikk under jubileet. Det er da også en betydelig innsats som er gjort i disse 25 år, det beste inntrykk herav får man ved å studere de mange verdifulle publikasjoner som samfundet har sendt ut.